

ogsaa er nødvendigt, hvis man ikke skal ramme alt for uheldigt. Det viser sig jo, at Stigningen i Ejendomspriserne væsentlig har ramt de mindre Landejendomme og Ejendommene i Hovedstaden. I Højkonjunkturerne har Provinsbyerne ikke deltaget i nogen særlig Grad, og heller ikke de store Ejendomme paa Landet er ramte af Højkonjunkturerne i samme Grad, navnlig fordi Ejendomskyldloven forudsætter, at de skal beskattes, efter hvad de er værd i Handel og Vandel, og det ligger i Sagens Natur, at en gros-Handelen ogsaa for Jordens Vedkommende skaber noget billigere Priser end en detail-Handelen.

De Forslag, som af det ærede Medlem for Æbeltoftkredsen (N. Neergaard) blev fremsat til en Forandring i Fradragsreglerne, kan jeg i det store og hele give min Tilslutning; jeg synes, de er hensigtsmæssige. De nu bestaaende Fradragsregler er uheldige, ganske bortset fra, at de i Regelen slet ikke kommer dem til gode, som det tilsigtes, men omsætter sig i en forhøjet Pris paa de Ejendomme, der nyder godt af dem. Navnlig gælder dette i høj Grad de Bestemmelser, som angaar Nedsættelsen efter Lejeværdi af Boliger. Paa Landet virker de nogenlunde efter deres Hensigt, men i Hovedstaden aldeles ikke, fordi dette Fradrag for Lejligheder med 180 Kr.s Lejeindtægt har været en væsentlig medvirkende Grund til Spekulation i store Kaserner, saaledes at det i Virkeligheden ikke er de lejende, Beboerne i disse Smaalejligheder, der har faaet Nedsættelsen, men Husværterne, der derigennem er blevet opfordret til i gode Bykvarterer at bygge Ejendomme med daarlige, uhenigtsmæssige Lejligheder. Derfor kan vi rundt omkring i Byens mere velstillede Kvarterer træffe disse Kaserner, som er en Skamplet paa Samfundet og en Ulykke for dem, der bor i dem, medens de, naar der ingen Fradragsregler var, vanskeligt kunde ligge paa disse dyre Grunde.

Hovedgrunden for mig til at tage Ordet her er Spørgsmaalet om den adskilte Vurdering, som jeg anser for i høj Grad ønskelig. Naturligvis er min Bevæggrund dertil de Forventninger, jeg nærer om, at vi derved skal kunne komme over til et retfærdigere Skattesystem, det, man kalder at lægge Skatten over paa Jorden, og jeg kan ikke nægte, at jeg glædede mig overordentlig ved at høre det ærede Medlem for Svendborg Amts 3. Valgkreds (Wenzel Neergaard) udtale, at han var venlig stemt for en saadan Udvikling, der i Principet var at komme tilbage til det gamle Hart-

kornsprincip, hvor jo netop Skatten laa paa Jorden, ganske uanset den Brug, man gjorde af Ejendommen. Det er netop det, vi venter os, naar vi vil have en Jordskyld, at Værdien skal beskattes gennem Skylden, ganske uanset den Brug, den tilfældige, øjeblikkelige Ejer gør af sit Stykke Jord. Det er det store Principspørgsmaal, og det glædede mig — i Virkeligheden noget til min Forbavselse — i det ærede Medlem for Svendborg Amts 3. Valgkreds at have en Meningsfælle. Men netop naar man sætter saa store Forhaabninger til det, maa man ogsaa ønske, at det ikke bliver, saaledes som det ærede Medlem for Københavns 10. Valgkreds (Bang) forudsagde, en Fiasko, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem til en vis Grad har Ret, at der er en ikke ringe Fare for, at det skal blive en Fiasko. Der er nemlig visse Vanskeligheder, som de paa-gældende Prøvevurderinger har vist os, og som jeg ikke kan se bliver mindre, ved at vi lægger den nuværende Vurdering ind under den almindelige Ejendomsskyldvurdering, fordi Vurderingsmændene bliver stillet overfor Opgaver, hvor det, jo mere samvittighedsfulde de er, bliver desto vanskeligere for dem at slaa fast, hvad Jordværdien egentlig er. Det bliver overordentlig vanskeligt for et Vurderingsraad baade at sætte sig ind i en eventuel Købers Stilling og ogsaa at varetage den øjeblikkelige Besidders Interesse som Sælger. Vi ved, at ved Ejendomsskyldvurderingerne har man ikke haft Mulighed for at undgaa dette, at man ser paa Ejendommens Værdi med noget forskellige Øjne, efter som det er Værdiansættelse til Beskatning eller det er Værdiansættelse til Salg. Det er ogsaa i høj Grad kendeligt paa Ejendomsskyldvurderingen, at det er Værdi til at skatte af, og naar Vurderingsraadet nu skal afgøre, hvad en Køber kunde staa sig ved at give for et Stykke Jord til en god økonomisk Anvendelse, er det jo i Virkeligheden fuldkommen umuligt for det at træffe en sikker og bestemt Afgørelse.

Jeg skal henpege paa forskellige Ting, som ganske tydeligt ved sidste Prøvevurdering har vist, hvor langt paa Siden af det virkelige Liv man er ved at komme. De vil se, at de fleste Ejendomme er blevet vurderet som en Slags Mosaikarbejde, er blevet vurderet efter deres enkelte Parceller. Man kan ved Prøvevurderingen se dem stykkede ud i det, der er Agerjord, det, der er Muldjord, det, der er let Muldjord, det, der er sandet Jord, det, der er Eng, det, der er Mose, o. s. v. Vurderings-